

Một mùa Xuân cũ

Hồng đi cùng với Phương dạo khắp cửa hàng ở Sài Gòn tìm mua vải may áo. Khi hẹn với Phương, nàng quên mất những ngày cận Tết nhà nào cũng rất bận rộn, nhưng là con gái cứng lâu lâu mới về, cũng cần chưng diện cho đẹp mặt nên được mẹ thông cảm khuyến khích nàng cứ đi, việc trang hoàng nhà cửa và sắm sửa tiệc tùng cho ngày Tết một mình mẹ lo được.

Sài Gòn vào những ngày sắp Tết thật đúng như cụ Nguyễn Du miêu tả: "Dập dìu tài tử giai nhân, Ngựa xe như nước, áo quần như nen." Những cửa hàng trang hoàng bắt mắt. Hàng hóa phong phú, đa dạng. Hai nàng mê man ngắm nghía, mua sắm, quên cả giờ giấc, đến trưa mới chọn xong vải may áo. Sau khi ăn uống no nê, hai cô đến chợ hoa vì đó là điểm quan trọng thứ hai. Hoa đua sắc thắm thu hút hai cô. Tới gian hàng hoa nào các

cô cũng đứng ngắm, hoa nào cũng muốn mua, nhưng mỗi người chỉ có hai tay nên tới lui mấy lượt mới đành quyết định mỗi người chỉ mua một chậu hoa mà thôi. Phương chọn một cành mai rất đẹp, nhiều nụ còn búp, có thể đến ngày mừng một Tết mới nở rộ khoe sắc. Cành mai có hơi lớn, vào taxi cũng khó nên Hồng chọn chậu lan màu tím để tiện cầm tay đi xe buýt.

Trên đường về Phương vừa đi vừa tránh né người qua kẻ lại, giờ cao cành hoa khởi đầu vì sợ người đi đường đụng phải làm nụ hoa rơi rụng. Tội thân cô nàng, vì yêu hoa nên khổ vì hoa, đem thân bảo vệ hoa! Hai nàng đi, một cậu bé vượt khỏi tay mẹ, chạy lăng xăng, va vào người Phương. Phương mang guốc cao cả tắc mắt thẳng bằng, lão đảo, cành hoa lắc lư. Hoảng hốt, Hồng vội vàng chụp cành hoa vì sợ hoa rơi rụng, bầm giập thì mất đẹp. Hồng cũng thuộc loại yêu hoa, lấy thân che chở cho hoa và quên mất bản thân mình có thể té giập mặt. Nàng cũng quên mất hai tay mình đang cầm kính mấy túi vải may áo và chậu hoa lan. "Bộp"... lọ hoa lan trong tay Hồng rơi xuống nền xi măng, bể tan tành. Lo cứu Mai mà quên Lan! Nàng nhìn hoa mà đau lòng, vừa xuýt xoa vừa lui cui nhặt hoa, đếm xem hoa rụng mất mấy nụ, quên luôn Phương. Chừng sức nhớ, nhìn ngó chung quanh vì tưởng bạn nằm dài giữa chốn chợ đông, ai ngờ khi

► nhìn lên... thì thấy cô nàng đang e lệ, đỏ mặt tía tai, lập bập cảm ơn một người hùng đẹp trai, cao to, nước da sạm nắng, tóc hớt cao kiểu nhà binh. Kiểu này có lẽ là một anh sĩ quan trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa đang nghỉ phép đây. "Người hùng cứu mỹ nhân" đúng tiêu chuẩn người lý tưởng của cô nàng. Giữa trưa nắng nóng của Sài Gòn hoa lệ, "tiếng sét" giáng xuống Chợ Hoa Nguyễn Huệ trúng phải nàng Phương! Anh lịch sự tự giới thiệu tên Lưu, đỡ lấy nhánh mai, và giúp Hồng đứng lên.

Nhìn người lại ngẫm đến ta, Hồng cảm thấy tủi thân. Nàng không vô duyên đến nỗi không có lấy một người để lọt mình vào mắt xanh. Có ít nhất hai người đang đeo đuổi kỹ nhưng sao nàng lại trở trối, cô đơn giữa mùa Xuân đang tương bừng mở hội! Nhìn Lưu đưa bạn mình lên taxi về nhà, nàng nhớ chuyến xe định mệnh ngày nào ở Phi Trường Đà Nẵng, chuyến xe đưa nàng vào mộng ước rất bình

thường của người con gái, nhưng sao nàng cảm thấy mong manh vô cùng.

Hồng thui thui về nhà, cảm giác mỗi một chợt ập tới. Khi bước vào nhà, nàng thả mình xuống ghế, gạt đồ đạc trên bàn qua một bên, đặt mấy túi vải mới mua lên đó, xoa đôi bàn chân tội nghiệp của nàng. Hai đứa em gái chạy đến xem mấy xấp vải. Chúng reo lên:

- Vải đẹp quá, cho em xấp vải màu thiên thanh này nghe.

- Em cái màu lá mạ non.

Hồng cười:

- Được, nhưng chờ vào đại học đã. Bây giờ mặc đồ màu trắng đi. Hai xấp vải xoa trắng của hai em đó.

Chợt Hồng thấy một gói quà được bọc giấy hồng (lại là hồng, tên nàng) nơ đỏ nằm chễm chệ trên chồng sách đặt trên bàn. Vậy mà nàng vô ý, không nhìn thấy lúc nãy. Đưa em nhỏ thấy nàng nhìn, liền nói:

- Hồi sáng có một anh đến tìm chị mà không có chị ở nhà. Quà của anh ấy tặng chị đó.

- Anh ấy tên gì vậy?

Nàng hỏi với hi vọng là Quang đã đến tìm mình và than thầm: "Sao mà xui dữ vậy nè! Anh tới tìm em đúng vào lúc em đi chợ Tết. Sao chúng ta 'vô duyên' đến thế này!"

Đưa em nhỏ liếng thoảng đáp:

- Anh Đông ở bên Mỹ mới về. Ảnh chờ chị cả tiếng đồng hồ làm má bắt em nói chuyện với ảnh lâu bắt chết. Ảnh nói chuyện vui lắm, kể chuyện bên Mỹ, chuyện lái máy bay, chuyện mấy người bạn Mỹ, Tàu, Phi... Hấp dẫn lắm.

Một sự thất vọng ụp tới, đồng thời một tia vui len lén đi vào tâm tư Hồng. Đưa em lớn góp lời:

- Chị à, sao chị đi lâu quá! Sau khi ở nhà mình ra, em thấy ảnh đứng ở trạm xe buýt xế trước nhà mình lâu lắm, bỏ qua không biết bao nhiêu chuyến xe. Em chắc ảnh đợi chị đó!

Nghe em nói, Hồng bứt rứt khôn tả. Tuy biết là đã muộn lắm rồi nhưng từ trong vô thức, một động lực

nào đó thúc đẩy khiến nàng bước ra cửa nhìn về trạm xe buýt rồi ngó quanh quất tìm Đông nhưng không thấy dáng anh. Chán nản, nàng hỏi:

- Ảnh có nhắn gì với chị không? Có để lại địa chỉ không?

Hồng hoàn toàn thất vọng khi thấy hai đứa em của mình đứng lặng thinh. Nàng mở hộp quà hi vọng có địa chỉ của Đông, nhưng không có gì ngoài món quà anh mang về cho nàng kỳ này là một máy sấy tóc và một lọ nước hoa Chanel 5. Lúc nào Đông cũng điệu nghệ, chọn đúng ý thích của con gái. Sợi dây chuyền anh tặng Hồng nhân dịp Giáng Sinh năm nào nàng vẫn còn đeo nơi cổ. Nàng thầm mong ngày mai anh sẽ trở lại để được một ngày dung dăng dung dẻ với anh. Cuốn phim ngày gặp mặt đầu tiên ở Quân Trường Không Quân Nha Trang quay lại rõ nét trong đầu nàng. Nàng mong nhìn lại dáng cao gầy, miệng cười mỉm trên chọc nhưng lại biểu lộ một sự thân mật của anh. Những khó khăn gian khổ anh gặp phải trong quân trường dưới cách kể của anh đều biến thành chuyện vui. Nàng tự hổ thẹn vì mình trẻ con, đã đồng đánh với anh ngay trong lần gặp mặt đầu tiên. Nàng đã hờn dỗi vì nụ cười trên chọc của anh, đồng thời cũng bị nụ cười đó cuốn hút vào cuộc đấu "vô mồm" với anh để hôm nay vương vấn khó rời. Sau hơn hai năm xa cách, nàng muốn nhìn lại anh xem nụ cười vừa dễ giận vừa đáng yêu đó còn trên khuôn mặt của anh không, dáng cao gầy của anh có bị hamburger Mỹ làm biến dạng không? Do đó, suốt mấy ngày nghỉ Tết nàng không đi đâu nữa cả, ngồi nhà chờ Đông. Vậy mà anh không quay lại.

.....Nàng tự trách và than thầm: Sao mình không về nhà sớm, sao anh không đến trễ một ngày. Có phải chăng "vô duyên đối diện bất tương phùng?"

vhp.Hạ Vũ

(Trích trong truyện dài Tóc Mai của vhp.Hạ Vũ)